

Overweging op 9 augustus 2026, 19^e zondag door het jaar.

De twee mannen die wij in de lezingen ontmoeten zijn beiden voorbeeldfiguren van geloof in onze parochie. Elia en Petrus zijn op hun manier de grote geloofsverkondigers die ons gelovig leven bijzonder inspireren.

Onze Sint Petruskerk is basiliek. Hier klinkt de geloofsbelijdenis van Petrus: “Jezus, u bent waarlijk de zoon van God”.

“Mensen hier in de basiliek: Op dit geloof kun je bouwen!”

Als u de kerk door de hoofdingang naar binnen gaat, dan ziet u rechts het wapenschild van de Basiliek: “Jahweh is mijn God”. Dat is de belijdenis van de profeet Elia. De Vader van de Karmelieten en van alle naar God zoekende mensen. Jahweh is mijn God. Daarachter moet u horen: en niet de afgoden die de dienst uit maken in het land sinds we het geloof in de ware God verloren hebben.

“Jahweh is mijn God” en “Jezus, waarlijk zoon van God” : klinken als krachtige statements. Maar deze krachtig woorden komen niet zomaar uit de lucht vallen.

Aan die belijdenissen gaat een vaak moeizaam proces vooraf.

De profeet Elia is in een felle strijd gewikkeld over wie de God van Israël is.

Voor hem is het duidelijk Jahweh de God van Abraham, Izaäk en Jacob, de God van Mozes die het joodse volk door de woestijn heen naar het beloofde land leidde. De God die niet in hout en steen verbeeld mocht worden.

God die enkel stem was vanuit de hemel. Jahweh, geen ander: mijn God!

Voor koning Achab en voor zijn vrouw Izebel heeft Jahweh afgedaan. Overal richt het koningspaar beelden op van Baäl, van een God die de Baas wil zijn, die groeikracht van zaad en akker beheerst, die bij voldoende verering goede oogst garandeert.

Baäl trekt niet mensen mee zoals Jahweh. Hij zit vast aan het grondgebied alsof het zijn eigen terrein is. Het joodse volk wordt tot afgodendienst van de Baälbeelden verleidt en vergeet dat hún beeldloze God Jahweh de God is die als schepper van hemel en aarde gediend wil worden.

Achab en Izebel vervolgen de profeten van Jahweh ten dode toe. 700 profeten worden gedood. Alleen Elia is over gebleven.

Hij slaat op de vlucht. Hij vlucht de woestijn - de plek waar ooit Mozes God ontmoette – en overnacht in een grot.

Moe gestreden wil Elia zich overgeven aan de dood die als vriend zal komen om hem uit dit leven weg te nemen.

Maar Jahweh die een God van levenden is laat zich kennen zoals Hij zich nog nooit heeft laten kennen.

In een alles vernietigende storm die alle oogst zou vernietigen? Elia zou dat begrepen hebben. Maar in de storm is de Heer niet.

In een aardbeving de het paleis van Achab en Izebel zou doen instorten? Elia zou dit begrepen hebben. Maar in de aardbeving is de Heer niet.

In een alles verterend vuur zoals in niet te stoppen bosbranden?

In het vuur is de Heer niet.

Op een geheel nieuwe wijze laat God zich kennen: in een zachte bries, een ademtocht, in stem die de stilte niet breekt.

In die stilte wordt Elia herboren en vindt hij kracht om zijn roeping weer op te nemen. Terug te gaan naar zijn volk met de verkondiging: Jahweh is mijn God.

Geen ander! Jullie zijn vrij! Geen baas die heerst. Geen koninklijke dictatuur.

Stel je vertrouwen op God. Mensenmacht stelt uiteindelijk niets voor.

De angstwekkende storm en de dreiging van ondergang vinden we terug in het verhaal van Petrus. De boot waarmee de leerlingen naar de overkant varen, wordt geteisterd door golven. De nacht is nog donker maar in het vroege morgenlicht zien de leerlingen een gestalte op het meer. Ze schreeuwen van angst. Een kalmerende stem klinkt: “Houd moed. Ik ben het. Vrees niet”.

“Zal ik in storm en wind naar u toekomen?”, vraagt Petrus aan Jezus. Hij ziet dat Jezus de macht van de storm en water trotseert.

‘Kom’, zegt Jezus. Petrus verlaat de veiligheid van de boot en stelt zich bloot aan wind en water. Zodra hij voelt hoe stevig de storm is, roept hij doodbang uit: ‘Heer, red mij’.

Jezus steekt zijn hand uit en helpt hem in de boot. ‘Kleingelovige’, zegt Hij. Hier klinkt iets vertederends in. Geen verwijt. ‘Petrus, je hebt in vertrouwen een stap gezet’. En in Petrus wordt in het geloof verankerd: Deze Jezus, is waarachtig de Christus, de Messias van God’. Voortaan zal hij dit geloof verkondigen.

Elia en Petrus: twee mensen die door de stormen en tegenslagen, door twijfel en angst heen God ontmoeten Een oproep in de stilte: Elia ,sta op en ga. Ik ben met je. Een uitnodiging aan Petrus: Kom vertrouw je aan mij toe, ik zal je redden. Zou God zich ook te kennen geven aan ons vandaag?

Horen wij Gods stem? Grijpen we een uitgestoken hand?

Niemand van ons komt onbeschadigd en vrij van angst door het leven.

Ziekte, verdriet, mislukking, pech of domme ongelukken.

Meer dan vorige generaties leven wij vandaag in diep doorvoelde angst voor de toekomst. Niet voor onszelf, maar voor komende generaties. Hoe zullen zij de moeilijkheden waarmee wij hen belasten, doorstaan?

Een vervuilde wereld, een oververhit klimaat, onbetrouwbare leiders en een onblusbaar verlangen naar geld, en meer geld.

De verkondiging van Elia en Petrus: Naast God geen andere goden; naast Jezus geen andere heren, is hoogst actueel. Wij worden geroepen tot vrijheid van de kinderen Gods. Juist in deze tijd worden opgeroepen dit te belijden!

Pastor Tom Buitendijk o.carm.